

## Karanteenimummon mietteitä

Kirjoittanut Terttu Ketola / Julkaistu  
Kurkijokelainen-lehdessä 26.6.2020

*Karanteenimummo täällä  
silti melkei hyväl päällä.  
Tunnelma tää jottai vaatii,  
pittää runopätkä laatii.  
Yllättäihä meist kaik kuuli,  
uutisen toi itätuuli.  
Jokkuu tauti Kiinas jyllää,  
levint on jo monnee kyllää.*

*Korona siel näyttää mahtii,  
eteneeki vinhaa tahtii,  
ihmiset lääkäreihä lappaa,  
tauti tää voip helpost tappaa.  
Tästä ei kyllä kukkaa nautii,  
kuulemma on kauhii tauti.  
Keltää kysyne ei luppaa,  
helpost tarttumaa vaa tuppaa.*

*Totiseks tää kaikki vettää,  
terveys voip meiltkii pettää.  
Täl ei maha kukkaa mittää,  
toivorikkaan ellää pittää.  
Tää on iha uusi juttu,  
kenellekkää ei oo tuttu.  
Kyl tul monelaista haittaa,  
asiat pittää kuntoo laittaa.*

*Tarpeeks paljo jos on ikkää,  
vapaus män – ei maha mittää.  
Sit vaa neljä seinä sissää  
vuottelemmaa tietoo lissää.  
Karanteenis pittää ellää,  
kiirettä ei ennää kellää.  
Koko aja kässii pestä,  
tuota touhuu ei nahka kestä.*

*Mistähä vois appuu soittaa,  
jos vaik tämä tauti voittaa.  
Konstit monet pittää oppii,  
mikä kenellekkii soppii.  
Kuka kottii ruokaa kantaa,  
kuka muuta appuu antaa.  
Kaapit täytii hamstrattii  
tuota vessapaperii.*

*Asias on monta puolta,  
jokkuu aina pittää huolta.  
Täs ei kyllä auta surra,  
hammasta vaa pittää purra.  
Kaike alku tuo iso Kiina,  
auta ei terva – ei sauna – ei viina.  
Aikanaaha tääkii loppuu,  
vaik ei piekkää mittää hoppuu.*

*Milläs nostas mieliällä,  
miekii mietin vähä sallaa.  
Yks' pelko miul juolaht mielee,  
jos tulluu makkuuhaavoi kielee.  
Viel meil terve aika koittaa,  
tää viirus pittää ensiks voittaa.  
Kaikil aurinko viel paistaa,  
elämä taas sillo maistaa.*

*Kaunista kessää kaikil teil,  
ei oo mittää hättää meil.  
Rukous vaa Luoja puolee,  
se kyl auttaa monnee huolee.*

Porilaine Karanteenimummo  
Terttu Ketola